

Súd: Okresný súd Bratislava I
Spisová značka: 4C/3/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1116200262
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 04. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martina Líšková
ECLI: ECLI:SK:OSBA1:2016:1116200262.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava I, sudkyňou JUDr. Martinou Líškovou, v právnej veci navrhovateľa: N. D., H.. XX.XX.XXXX, C. H. XXX/XX, XXX XX Bratislava, zastúpeného JUDr. Evou Krištofiakovou, advokátkou, Zelená 11, 900 45 Malinovo, proti odporcovi: UNIQA poisťovňa, a. s., so sídlom Lazaretská 15, 820 07 Bratislava, IČO: 00 653 501, o zaplatenie 129,94 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Odporca je p o v i n n ý zaplatiť navrhovateľovi sumu 129,94 eur do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Vo zvyšku návrh z a m i e t a .

Odporca je p o v i n n ý zaplatiť navrhovateľovi náhradu trov právneho zastúpenia v sume 75,35 eur a náhradu iných trov konania v sume 16,50 eur, na účet právnej zástupkyne navrhovateľa, do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Návrhom na začatie konania zo dňa 11.01.2016, došlým Okresnému súdu Bratislava I dňa 11.01.2016, sa navrhovateľ domáhal od odporcu zaplatenia sumy 129,94 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05% eur ročne zo sumy 129,94 eur od 13.01.2016 do zaplatenia a náhrady trov konania pozostávajúcich z trov právneho zastúpenia a iných trov konania za zaplatený súdny poplatok z návrhu na začatie konania, a to na tom skutkovom základe, že dňa 19.11.2015 vznikla škoda navrhovateľovi škodovou udalosťou, ktorú spôsobil klient odporcu na motorovom vozidle, vedená poisťovňou pod PU 3028002915. Navrhovateľ oznámil škodovú udalosť poisťovni a požiadal o vyplatenie škodovej udalosti z poistenia z poistnej zmluvy č. 9060001678 (ďalej len "PZ"), predložil všetky relevantné doklady, faktúru za opravu motorového vozidla č. 1020150017 na sumu 2.096,05 eur. Odporca dňa 28.12.2015 oznámil navrhovateľovi, že ukončil šetrenie škodovej udalosti a že poukazuje na účet opravovne sumu 1.966,11 eur a čiastku v sume 129,94 eur považuje za zhodnotenie vozidla, ktorá nebola opravovni navrhovateľa uhradená. Navrhovateľ v návrhu na začatie konanie ďalej uviedol, že odporca nijakým spôsobom nepreukázal výpočet a zdôvodnenie zníženia plnenia vo veci zhodnotenia motorového vozidla. Ak by jej výpočet aj preukázal, mal za to, že vyjadrenie poisťovne (odporcu), v ktorom uvádza, že opravou zhodnotil motorové vozidlo vo výške 129,94 eur (amortizácia), považuje za zavádzajúce, nakoľko škodu nespôsobil poškodený, ale klient odporcu a v dôsledku opravy, ktorou bolo motorové vozidlo uvedené do pôvodného stavu, nedošlo k jeho zhodnoteniu. V tomto prípade má navrhovateľ za to, že opravou poškodeného motorového vozidla, nedošlo k "zhodnoteniu" motorového vozidla. Poukázal na to, že je notoricky známe, že hodnota opravovaného motorového vozidla je vždy nižšia ako hodnota použitého a nehavarovaného motorového vozidla. Navrhovateľ zastal názor, že odporca konal protiprávne a vnútil zhodnotenie vozidla navrhovateľovi. Výška žalovaného nároku vyplýva z rozdielu fakturovanej čiastky opravovňou v sume 2.096,05 eur a uhradenou sumou zo strany odporcu (poisťovne)

v sume 1.966,11 eur. Rozdiel v sume 129,94 eur tvorí istinu tohto návrhu. S odkazom na ustanovenia § 788 ods. 1, § 797 ods. 2, 3 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník a § 4 ods. 2 písm. a), § 15 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z. z., mal za to, že ku škodovej udalosti dňa 19.11.2015 vedenej v poisťovni pod PU 3028002915 jednoznačne došlo, čo mala i poisťovňa za preukázané, preto aj plnila za opravu motorového vozidla, rozsah opravy nespochybnila, avšak plnenie znížila o zhodnotenie vozidla v sume 129,94 eur, ktoré navrhovateľovi vnútila. Nesplnením svojich záväzkov odporca spôsobil navrhovateľovi škodu a bezdôvodne sa obohatil, ako i ohrozuje dobré meno prenajímateľa vozidla a servisu, ktorý z dôvodu vykonania opravy za čo najvýhodnejších podmienok pre poškodeného, mu poskytol službu, ktorú teraz poisťovňa odmieta uhradiť z poistenia. Právo na zákonné úroky z omeškania odôvodnil odkazom na ustanovenie § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. a vyčíslil si ich od 15. dňa po oznámení ukončenia šetrenia poistnej udalosti (28.12.2015 + 15 dní), t. j. 13.01.2016.

Súd, v zmysle § 114 ods. 3 zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len "OSP"), uložil odporcovi uznesením č. k. 4C/3/2016-24 zo dňa 09.02.2016, aby sa k veci písomne vyjadril v lehote 15 dní odo dňa doručenia uznesenia, a zároveň ho v uznesení poučil, že v prípade, ak bez vážneho dôvodu túto povinnosť nespĺní, súd môže rozhodnúť rozsudkom pre zmeškanie bez nariadenia pojednávania. Spolu s týmto uznesením súd doručil odporcovi návrh na začatie konania s jeho prílohami, ako aj poučenie pre účastníka občianskeho súdneho konania o jeho procesných právach a povinnostiach v súlade s § 5 ods. 1 OSP obsahujúce, okrem iných, i poučenie podľa § 120 ods. 1 a 4 OSP. Predmetné uznesenie bolo doručené odporcovi do vlastných rúk dňa 16.02.2016, týmto dňom nadobudlo aj právoplatnosť.

Odporca sa k návrhu na začatie konania a jeho prílohám písomne vyjadril podaním zo dňa 09.03.2016, doručeným súdu dňa 11.03.2016. Považujúc nárok navrhovateľa za nedôvodný v celom rozsahu, nesúhlasil s názorom navrhovateľa, že opravou jeho vozidla nedošlo k zhodnoteniu vymenených častí vozidla, ale naopak, k jeho znehodnoteniu, nakoľko poškodením vozidla jeho hodnota po oprave je vždy nižšia ako hodnota síce používaného, ale havarovaného vozidla. Poukázal na ustanovenia § 442 ods. 1, § 443, § 797 ods. 2, § 822 Občianskeho zákonníka, Prílohu č. 6, bod 18 Vyhlášky Ministerstva spravodlivosti SR č. 492/2004 Z. z., § 1, § 2 písm. g), § 15 ods. 1, § 4 ods. 2 písm. b) zákona č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, a dva rozsudky Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (Rozsudok NS SR sp. zn. 5Cdo/200/2011 zo dňa 26.04.2012 a Rozsudok NS SR sp. zn. 5Cdo/89/2008 zo dňa 24.03.2010), ktoré na odpočet zhodnotenia vozidla po jeho oprave (parciálna škoda) zaujali zhodný právny názor na vyhodnotenie postupu poisťovne pri odškodňovaní skutočnej škody podľa § 442 a 443 Občianskeho zákonníka s hodnotu veci v čase jej poškodenia a odporcovi (poisťovni) uznali odpočet zhodnotenia vozidla po oprave: "pri škodách na veci opotrebovanej alebo použitej sa vychádza z názoru, že pri vynaložení určitej čiastky na opravu veci je od tejto čiastky potrebné odrátať čiastku zodpovedajúcu zhodnoteniu veci oproti jej stavu pred poškodením. Pokiaľ sa vykonanou opravou (napr. výmenou súčiastok) vec oproti pôvodnému stavu zhodnotila, od nákladov na uvedení veci do pôvodného stavu sa odráta čiastka, predstavujúca toto zhodnotenie (R 57/2003)". Odporca poukázal na to, že vykonanou obhliadkou a doobhliadkou poškodeného vozidla navrhovateľa a vykonaným výpočtom skutočnej škody pracovníkmi odporcu, bolo zistené, že výmenou nových dielov za poškodené po oprave vozidla podľa doložených faktúr došlo v skupine - výmena karosérie - 129,94 eur.

Súd vo veci nariadil pojednávanie na deň 29.04.2016 o 10:45 hod., na ktoré sa nedostavil odporca, ktorý svoju neúčast' ospravedlnil e-mailovým podaním zo 25.04.2016, písomne doplneným 27.04.2016, v ktorom súhlasil, aby súd pojednával v jeho neprítomnosti, nakoľko všetky skutočnosti týkajúce sa predmetného konania už odporca predložil v rámci podaného vyjadrenia k návrhu na začatie konania s prílohami - obsahom škodového spisu a hlavne rozsudkami NS SR k výkladu zhodnotenia veci ako takej a správneho postupu poisťovní pri likvidácii poistných udalostí z povinného zmluvného poistenia s uplatnením amortizácie zhodnotením vozidla po jeho oprave výmenou nových náhradných dielov za opotrebované v čase hodnoty veci k času vzniku dopravnej nehody. Odporca uviedol, že nakoľko ide o posúdenie veci len po právnej stránke, pričom iné skutočnosti, okrem uplatnenia amortizácie, nie sú predmetom súdneho konania, nie je osobná prítomnosť odporcu na tomto pojednávaní nevyhnutná. Zároveň oznámil súdu, že zotráva na svojom stanovisku vyjadrenom k žalobnému návrhu a žiadal súd v

rámci rýchlosti a hospodárnosti pojednávania, aby žalobný návrh zamietol v celkom rozsahu. Súd preto pojednával v neprítomnosti odporcu.

Právna zástupkyňa navrhovateľa na pojednávaní zotrvala na podanom návrhu na začatie konania tvrdiac, že navrhovateľ opravou uviedol vozidlo do stavu zodpovedajúceho účelu a príslušným technickým normám. Náklady opravy zodpovedajú majetkovej ujme, ktorá spočíva v zmenšení majetku poškodeného (navrhovateľa). Túto skutočnosť preukázala aj úhradou rozdielu, ktorá je predmetom konania v časti istiny vo výške 129,94 eur. Poukázala na notorický fakt, že poškodením vozidla po oprave nie je cena vyššia, ale naopak cena opraveného poškodeného vozidla je vždy nižšia. Preto mala za to, že ak k obnove do predošlého stavu motorového vozidla nie je možné dospieť inak ako výmenou náhradných dielov, oprava bola vykonaná účelne a smerovala iba k odstráneniu následkov škodovej udalosti, a preto nemôže odporca prenášať povinnosť na úhradu nákladov spojených s uvedením veci do pôvodného stavu na poškodeného, t. j. navrhovateľa. Svoje tvrdenie oprela tiež o Nález ÚS ČR sp. zn. ÚS 2221/07 zo dňa 19.03.2008. Rovnako poukázala na ustálenú rozhodovaciu činnosť slovenských súdov v danej súvislosti, napr. Rozsudok Okresného súdu Bratislava II č. k. 8C/320/2007-175 zo dňa 25.09.2013, Rozsudok Okresného súdu Bratislava I č. k. 10C/17/2015-99 zo dňa 02.03.2016 a Rozsudok Okresného súdu Bratislava IV č. k. 5C/54/2015-69 zo dňa 06.04.2016.

Súd vo veci vykonal dokazovanie výsluchom právnej zástupkyne navrhovateľa; oboznámením sa s návrhom na začatie konania; výpisom z obchodného registra odporcu; Faktúrou č. 1020150017 vystavenou SEGUROS s. r. o. ako dodávateľom navrhovateľovi ako odberateľovi za opravu motorového vozidla HONDA ACCORD C. zo dňa 16.12.2015, splatnou dňa 23.12.2015, vystavenou na sumu 2.096,05 eur; Kalkuláciou opravy č. 3028002915 spoločnosťou Car-assistance s. r. o. zo dňa 16.12.2015 systémom AUDATEX (náklady na opravu vrátane DPH: 2.096,02 eur); Kontrolným listom č. 3028002915 od Car-assistance s. r. o. zo dňa 16.12.2015; Oznámením odporcu navrhovateľovi zo dňa 28.12.2015 o výške poistného plnenia 1.966,11 eur; Vyjadrením odporcu k návrhu na začatie konania a jeho prílohám zo dňa 09.03.2016, došlým súdu dňa 11.03.2016; prílohou k vyjadreniu odporcu k návrhu: Oznámením o škodovej udalosti poisteným S. M. zo dňa 23.11.2015 + Správou o nehode zo dňa 19.11.2015; prílohou k vyjadreniu odporcu k návrhu: Oznámením o škodovej udalosti poškodeným zo dňa 20.11.2015 + Osvedčením o evidencii poškodeného motorového vozidla navrhovateľa + vodičským preukazom vodiča poškodeného motorového vozidla navrhovateľa Z. D. + Osvedčením o emisnej kontrole poškodeného motorového vozidla navrhovateľa + Osvedčením o technickej kontrole poškodeného motorového vozidla navrhovateľa + Správou o nehode zo dňa 19.11.2015; prílohou k vyjadreniu odporcu k návrhu: Zápisom o poškodení vozidla + fotodokumentáciou - obhliadkou zo dňa 23.11.2015; prílohou k vyjadreniu odporcu k návrhu: Zápisom o poškodení vozidla + fotodokumentáciou - doobhliadkou zo dňa 26.11.2015; prílohou k vyjadreniu odporcu k návrhu: Faktúrou č. 1020150315 vystavenou Car-assistance s. r. o. ako dodávateľom spoločnosti SEGUROS s. r. o. ako odberateľovi zo dňa 16.12.2015, splatnou dňa 30.12.2015, so zatretou fakturovanou sumou; prílohou k vyjadreniu odporcu k návrhu: Faktúrou č. 15005874 vystavenou OMNIA MOTORS, a. s. zákazníkovi Car-assistance s. r. o. zo dňa 14.12.2015 so zatretou sumou po zľave; prílohou k vyjadreniu odporcu k návrhu: Faktúrou č. 1020150017 vystavenou SEGUROS s. r. o. ako dodávateľom navrhovateľovi ako odberateľovi za opravu motorového vozidla HONDA ACCORD C. zo dňa 16.12.2015, splatnou dňa 23.12.2015, vystavenou na sumu 2.096,05 eur (č. I. 77, totožné s č. I. 11); prílohou k vyjadreniu odporcu k návrhu: Kalkuláciou opravy č. 3028002915 spoločnosťou Car-assistance s. r. o. zo dňa 16.12.2015 systémom AUDATEX (náklady na opravu vrátane DPH: 2.096,02 eur) (č. I. 78 - 81, totožné s č. I. 12 - 15); prílohou k vyjadreniu odporcu k návrhu: Kontrolným listom č. 3028002915 od Car-assistance s. r. o. zo dňa 16.12.2015 (č. I. 82 - 83, totožné s č. I. 16 - 17); prílohou k vyjadreniu odporcu k návrhu: Stanovením hodnoty cestného vozidla a výška škody na cestnom vozidle zo dňa 18.12.2015; prílohou k vyjadreniu odporcu k návrhu: Oznámením o výške poisteného plnenia zo dňa 28.12.2015 (č. I. 86 - 87, totožné s č. I. 18); prílohou k vyjadreniu odporcu k návrhu: Rozsudkom NS SR sp. zn. 5Cdo/200/2011 zo dňa 26.04.2012; prílohou k vyjadreniu odporcu k návrhu: Rozsudkom NS SR sp. zn. 5Cdo/89/2008 zo dňa 24.03.2010; Ospravedlnením neúčasti odporcu na pojednávaní zo dňa 25.04.2016, doručeným súdu mailom dňa 25.04.2016 a v listinnej podobe dňa 27.04.2016; Príjmovým pokladničným dokladom č. 0412016 zo dňa 28.04.2016 vystaveným spoločnosťou SEGUROS s. r. o., svedčiacim o úhrade rozdielu, ktorá je predmetom konania v časti istiny vo výške 129,94 eur navrhovateľom; Rozsudkom Okresného súdu Bratislava II č. k. 8C/320/2007-175 zo dňa 25.09.2013; Rozsudkom Okresného súdu Bratislava I č. k. 10C/17/2015-99 zo dňa 02.03.2016; Rozsudkom Okresného súdu Bratislava IV č. k. 5C/54/2015-69 zo dňa 06.04.2016. Súd na základe vykonaného dokazovania ustálil nasledovný skutkový a právny stav:

Dňa 19.11.2015 o 18.30 hod. došlo ku škodovej udalosti, počas ktorej vinník dopravnej nehody - vodič motorového vozidla zn. RENAULT THALIA s EČV: C. p. F. M., ktorá viedla vozidlo s vedomím a súhlasom poisteného (držiteľa tohto motorového vozidla) S. M., bytom F. X, Bratislava, narazil do motorového vozidla poškodeného (navrhovateľa) zn. HONDA ACCORD s EČV: C. v Bratislave, na R. V., ktorého vodičom v čase dopravnej nehody bola Z. D., a poškodil motorové vozidlo navrhovateľa. Motorové vozidlo, ktorého držiteľom je S. M., a ktoré spôsobilo škodu poškodenému (navrhovateľovi), je povinne zmluvne poistené u odporcu. Oprava motorového vozidla poškodeného bola realizovaná obchodnou spoločnosťou SEGUROS s. r. o., Nejedlého 14, 841 02 Bratislava, IČO: 47 793 422, ktorá, po obhliadke poškodeného motorového vozidla realizovanej odporcom dňa 23.11.2015 a doobhliadke realizovanej odporcom dňa 26.11.2015, vystavila navrhovateľovi za opravu Faktúru č. 1020150017 zo dňa 16.12.2015 na sumu 2.096,05 eur so splatnosťou 23.12.2015. Na majetku navrhovateľa tak v dôsledku tejto dopravnej nehody došlo k škode v celkovej výške 2.096,05 eur.

Navrhovateľ si uplatnil nárok na náhradu škody vo výške 2.096,05 eur voči odporcovi podaním zo dňa 20.11.2015, došlým odporcovi dňa 23.11.2015.

Odporca oznámil navrhovateľovi listom zo dňa 28.12.2015 nazvaným "Oznámenie o výške poistného plnenia", že ukončil šetrenie škodovej udalosti a na základe predložených podkladov bolo určené poistné plnenie 1.966,11 eur, ktoré poukázal na bankový účet opravovne SEGUROS, s. r. o., Bratislava. Súčasťou tohto oznámenia bol výpočet výšky plnenia, z ktorého vyplýva rozdiel medzi Faktúrou za opravu vozidla č. 1020150017 v sume 2.096,05 eur mínus celkový odpočet amortizácie z nahradzovaných dielov v sume 129,94 eur rovná sa skutočná výška škody v sume 1.966,11 eur.

Dôvody krátenia poistného plnenia vo výške 129,94 eur vyplývajú z prílohy k písomnému vyjadreniu odporcu k návrhu na začatie konania, a to zo Stanovenia hodnoty cestného vozidla a výška škody na cestnom vozidle zo dňa 18.12.2015. Z tohto je zrejmé, že odporca stanovil hodnotu poškodeného motorového vozidla a výšku škody na tomto vozidle podľa metodických pokynov Allianz-SP (skrátaná verzia tlačového výstupu bez vzorcov a textov vysvetľujúcich ich význam), a vyplýva z neho, že z nákladov na opravu poškodeného vozidla súvisiacich s poistnou udalosťou v sume 2.096,05 eur odpočítal zhodnotenie vozidla po oprave poškodenia v sume 129,94 eur (skupina: karoséria, podskupina: výbava karosérie) - amortizácia vypočítaná z materiálových nákladov v hodnote 882,62 eur (výbava karosérie).

Navrhovateľ uhradil opravovni (spoločnosti SEGUROS s. r. o., Bratislava) dňa 28.04.2016 rozdiel, ktorý je predmetom tohto konania v časti istiny vo výške 129,94 eur, o čom svedčí Prijímový pokladničný doklad č. 0412016 zo dňa 28.04.2016 vystavený spoločnosťou SEGUROS s. r. o., Bratislava, navrhovateľovi.

Podľa § 442 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov (ďalej len "Občiansky zákonník"), nahrádza sa skutočná škoda a to, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk).

Podľa § 443 Občianskeho zákonníka, pri určení výšky škody na veci sa vychádza z ceny v čase poškodenia.

Podľa § 120 ods. 1 Občianskeho zákonníka, súčasťou veci je všetko, čo k nej podľa jej povahy patrí a nemôže byť oddelené bez toho, že by sa tým vec znehodnotila.

Podľa § 4 ods. 2 zákona č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len "zákon o povinnom zmluvnom poistení"), poistený má z poistenia zodpovednosti právo, aby poisťovateľ za neho nahradil poškodenému uplatnené preukázané nároky na náhradu: a) škody na zdraví a nákladov pri usmrtení, b) škody vzniknutej poškodením, zničením, odcudzením alebo stratou veci, c) účelne vynaložených nákladov spojených s právnym zastúpením pri uplatňovaní nárokov podľa písmen a), b) a d), ak poisťovateľ nesplnil povinnosti uvedené v § 11 ods. 6 písm. a) alebo písm. b) alebo poisťovateľ neoprávnene odmietol poskytnúť poistné plnenie, alebo neoprávnene krátil poskytnuté poistné plnenie, d) ušlého zisku.

Podľa § 4 ods. 4 zákona o povinnom zmluvnom poistení, poistený má právo, aby poisťovateľ za neho poskytol poškodenému poistné plnenie v rozsahu podľa odseku 2, ak ku škodovej udalosti, pri ktorej táto škoda vznikla a za ktorú poistený zodpovedá, došlo v čase trvania poistenia zodpovednosti, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 15 ods. 1 zákona o povinnom zmluvnom poistení, náhradu škody uhrádza poisťovateľ poškodenému. Poškodený je oprávnený uplatniť svoj nárok na náhradu škody priamo proti poisťovateľovi a je povinný tento nárok preukázať (§ 799 Občianskeho zákonníka).

Podľa § 799 ods. 2 Občianskeho zákonníka, kto má právo na plnenie, je povinný bez zbytočného odkladu poisťiteľovi písomne oznámiť, že nastala poistná udalosť, dať pravdivé vysvetlenie o jej vzniku a rozsahu jej následkov a predložiť potrebné doklady, ktoré si poisťiteľ vyžiada. Poistné podmienky mu môžu uložiť aj ďalšie povinnosti.

Podľa § 11 ods. 6 písm. b) zákona o povinnom zmluvnom poistení, poisťovateľ je povinný bez zbytočného odkladu začať prešetrovanie potrebné na zistenie rozsahu jeho povinnosti poskytnúť poistné plnenie a do troch mesiacov odo dňa oznámenia poškodeného o škodovej udalosti poskytnúť poškodenému písomné vysvetlenie dôvodov, pre ktoré odmietol poskytnúť alebo pre ktoré znížil poistné plnenie alebo poskytnúť poškodenému písomné vysvetlenie k tým uplatneným nárokom na náhradu škody, v ktorých nebol v ustanovenej lehote preukázaný rozsah povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie a výška poistného plnenia; písomné vysvetlenie sa považuje za doručené dňom, keď ho poškodený prevzal, odmietol prevziať, alebo dňom, keď ho pošta vrátila ako nedoručené.

Podľa § 11 ods. 7 zákona o povinnom zmluvnom poistení, poisťovateľ je povinný poskytnúť poistné plnenie do 15 dní po skončení prešetrovania potrebného na zistenie rozsahu povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie alebo po doručení právoplatného rozhodnutia súdu o výške náhrady škody poisťovateľovi, ak z tohto rozhodnutia nevyplýva iná lehota na poskytnutie poistného plnenia.

Podľa § 11 ods. 8 zákona o povinnom zmluvnom poistení, ak poisťovateľ nesplní povinnosť podľa odseku 6, je povinný zaplatiť poškodenému úroky z omeškania podľa osobitného predpisu.

Vykonaným dokazovaním mal súd za preukázané, že v prejednávanej veci boli naplnené základné predpoklady vzniku zodpovednosti za škodu na strane škodcu (poisteného u odporcu), a to porušenie právnej povinnosti, existencia škody a príčinná súvislosť medzi porušením právnej povinnosti a škodou. Tieto skutočnosti neboli ani medzi účastníkmi sporné. Spornou zostala len výška škody.

Za škodu sa považuje ujma, ktorá nastala v majetkovej sfére poškodeného, a znamená zmenšenie majetkového stavu poškodeného oproti stavu pred škodovou udalosťou. Zároveň predstavuje majetkovú (peňažnú) hodnotu, ktorú bolo potrebné vynaložiť na uvedenie veci do pôvodného stavu.

Pod pojmom škoda v zmysle citovaného ustanovenia § 442 ods. 1 Občianskeho zákonníka sa chápe ujma, ktorá nastala v majetkovej sfére poškodeného a je objektívne vyjadriteľná všeobecným ekvivalentom, t. j. peniazmi, a je teda napravitelná poskytnutím majetkového plnenia, predovšetkým poskytnutím peňazí, ak nedochádza k naturálnej reštitúcii. Náhrada škody, ak má plniť reparačnú (reštitučnú) funkciu, má zabezpečiť poškodenému plnú kompenzáciu spôsobenej ujmy (Uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4MCdo/23/2008 zo dňa 21.12.2009).

Odporca krátil navrhovateľom vynaložené prostriedky na opravu motorového vozidla v sume 2.096,05 eur o sumu 129,94 eur, ktorá predstavovala odpočet za zhodnotenie (amortizáciu).

Z dôkazov produkovaných v tomto konaní odporcom vyplýva, že odporca nedostatočne rozlišuje bezdôvodné obohatenie spočívajúce v zhodnotení veci jej opravou v prípade poškodenej veci ako takej, a poškodenými (zničenými) súčasťami veci, z čoho následne plynie aj neodôvodnené zjednodušené stotožňovanie ceny veci s cenou jej súčastí, ktoré k nej patria aj po realizovanej oprave. V súvislosti s použitím nových náhradných dielov a odrátaním amortizácie, súd odkazuje na rozhodovaciu činnosť súdov Slovenskej republiky zaoberajúcou sa výkladom citovaných ustanovení § 442 a 443 Občianskeho zákonníka v skutkovo a právne identických veciach, teda vo veciach náhrady škody po dopravnej nehode - rozsudok Krajského súdu v Trnave vo veci 11Co/41/2007-125: "Je síce pravdou, že kým poškodený po

oprave vozidla spravidla získa (sú mu do vozidla zamontované nové náhradné diely s vyššou hodnotou), ale na druhej strane oprava vozidla v dôsledku havárie oproti pôvodnému stavu vozidla, sa nemusí prejavíť aj na zvýšení hodnoty vozidla, ktorá sa odzrkadľuje v jeho trhovej cene. Bez ohľadu na možnosti (resp. praktickú nemožnosť) vykonania opravy poškodeného vozidla použitými dielmi vo veku dielov tvoriacich súčast' poškodeného vozidla pred škodovou udalosťou, hodnota čo i len raz poškodeného vozidla je vždy nižšia, ako hodnota typovo a aj vekom porovnateľného, ale nepoškodeného vozidla."

Totožný výsledok plynie i z rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2Obdo/48/2012 zo dňa 28.03.2013, ktorým bolo zamietnuté dovolanie v skutkovo identickej veci, o ktorej rozhodol Okresný súd Žilina rozsudkom sp. zn. 11Cb/86/2010, a rozsudok súdu prvého stupňa bol potvrdený rozsudkom Krajského súdu v Žiline č. k. 13Cob/52/2012-126 z 13.06.2012. V tomto potvrdzujúcom rozsudku Krajského súdu v Žiline, pripustil odvolací súd dovolanie práve pre možnosť posúdenia otázky zásadného právneho významu. Najvyšší súd Slovenskej republiky vo svojom rozsudku sp. zn. 2Obdo/48/2012 zo dňa 28.03.2013 potvrdil správnosť rozsudku odvolacieho súdu, ktorý potvrdzuje navrhovateľom podaný výklad ustanovení § 442 a § 443 Občianskeho zákonníka: "Žalobcovi musí byť kompenzovaná ujma, ktorá mu vznikla z titulu dopravnej nehody, za súčasného stavu, že žalovaný nepreukázal, že by sa žalobca bezdôvodne obohatil, t. j. že by na opravu vozidla použil nové diely, ktoré nesmerovali k obnoveniu prevádzkyschopnosti vozidla, resp. že by nové diely s opravou poškodeného vozidla nesúviseli. (pozn. žalobkyňa rovnako nepoužila ani kvalitatívne lepšie diely, ako boli diely poškodené). Rovnako uplatnenie "amortizácie" by bolo porušením zásady neminem laedere - nikoho nepoškodzovať. Účelom zákona, resp. zákonných ustanovení vyššie citovaných (pozn. § 442 ods. 1 a § 443 Občianskeho zákonníka) a súdneho konania, je taký postup, aby sa poškodenému - žalobcovi jeho právo na náhradu škody v plnej miere kompenzovalo, čo je v zhode aj so spravodlivým výkladom zákona. Opačný prístup k prejednávanej sporovej veci, ktorý by nezohľadnil vykompenzovanie škody v celom rozsahu v dôsledku vynaloženia nákladov žalobcom na opravu poškodeného vozidla, aby sa toto dostalo do stavu pred poškodením, bol by aj v rozpore s judikatúrou Ústavného súdu Slovenskej republiky, ktorá kladie dôraz pri rozhodovaní všeobecných súdov na princíp riadneho a spravodlivého procesu v zmysle čl. 46 Ústavy SR a s čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd."

V súlade s citovaným ustanovením § 120 ods. 1 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého súčasťou veci je všetko, čo k nej podľa jej povahy patrí a nemôže byť oddelené bez toho, že by sa tým veci znehodnotila; nie je možné na jednotlivé diely nazerať ako na samostatné veci, ale ako na súčasť veci - motorového vozidla, bez ktorých by vozidlo neplnilo svoj účel a nebolo by riadne prevádzkyschopné. Uvedením veci do pôvodného stavu preto treba chápať uvedenie vozidla do plne prevádzkyschopného stavu rovnakého, aký malo v čase pred vznikom škodovej udalosti. Uplatnenie amortizačnej a akejkoľvek inej zrážky by bolo oprávnené, pokiaľ by sa nahrádzala výlučne oprava poškodených častí vozidla, a aj to len za predpokladu, že by tieto tvorili veci určené na samostatné užívanie. V stave, kedy sú však neoddeliteľnou súčasťou vozidla, a bez ktorých by vozidlo nebolo riadne prevádzkyschopné, uvedením veci do pôvodného stavu je nutné chápať uvedenie do prevádzkyschopného stavu celého vozidla, a nie iba jeho samostatných neoddeliteľných súčastí. Z tohto dôvodu je potrebné za majetkovú ujmu poškodeného považovať rozdiel celkovej trhovej hodnoty celého vozidla pred a po vzniku škodovej udalosti, a nie iba rozdiel trhovej hodnoty jej samostatných poškodených súčastí. Pokiaľ trhovú hodnotu vozidla po vykonanej oprave nepresiahla trhovú hodnotu vozidla pred vznikom škodovej udalosti (čo v tomto prípade nepresiahla), nie je možné hovoriť o zhodnotení v majetkovej sfére poškodeného vplyvom vykonanej opravy, a to napriek skutočnosti, že navrhovateľ ako poškodený použil nové náhradné diely. Vozidlo navrhovateľa nemá po vykonaní opravy vyššiu hodnotu, ako malo v čase pred jeho poškodením, nakoľko jeho trhovú hodnotu ako celku klesá už samotnou škodovou udalosťou. Preto, napriek použitiu nových náhradných dielov, nemožno hovoriť o zhodnotení veci, či vzniku bezdôvodného obohatenia na strane navrhovateľa v dôsledku úhrady reálnych a preukázateľných nákladov vynaložených na opravu. V tomto smere donedávna identická slovenská a česká práva úprava ustanovení o náhrade škody, vrátane náhrady škody z povinného zmluvného poistenia, bola prelomená rozhodovacou činnosťou českých súdov, ktoré k tejto problematike zaujali stanovisko potvrdzujúce navrhovateľom vyššie uvedené závery ohľadom pôvodného stavu veci a odpočtu amortizácie. Jedná sa o Nález Ústavného súdu Českej republiky sp. zn. II. ÚS 2221/07 zo dňa 19.03.2008, podľa ktorého: "Je-li za škodu považována újma, která nastala v majetkové sfére poškozeného, a její výše je dána rozdílem mezi majetkovým stavem poškozeného před a po poškození, musí i rozsah náhrady škody zohlednit výši

všech nutných prostředků, které byl poškozený nucen vynaložit k obnovení původního majetkového stavu, v daném případě k opravě vozidla tak, aby bylo z technického hlediska stejně provozuschopné jako před škodnou událostí. Pokud obnovení původního majetkového stavu není možné jinak než za použití nových náhradních dílů, oprava byla provedena účelně a směřovala jen k odstranění následků škodné události, nelze přenášet povinnost k úhradě nákladů na uvedení věci do původního stavu na poškozeného a neodůvodněně jej znevýhodňovat oproti škůdci."

Je žiaduce objasniť, že Ústavný súd Českej republiky v judikovanej veci pracoval so zneniami ustanovení o spôsobe a rozsahu náhrady škody, práva na majetok a súdnu ochranu kompatibilnými so slovenským právnym poriadkom.

Závery Nálezu Ústavného súdu Českej republiky sp. zn. II. ÚS 2221/07 zo dňa 19.03.2008 najnovšie potvrdil aj Najvyšší súd Českej republiky v rozsudku sp. zn. 25Cdo/3118/2012 zo dňa 23.10.2014, v ktorom vyjadril k tejto problematike nasledujúci názor: "...Jestliže ovšem poškozený vozidlo nechá opravit, může výši škody vyčíslit cenou opravy, sestávající zpravidla z ceny provedených prací a ceny vyměněných (náhradních) dílů. Od částky vyjadřující náklady na opravu věci musí být případně odečtena částka odpovídající jejímu zhodnocení opravou (pokud k němu skutečně dojde) oproti původnímu stavu, jinak by poškozenému vznikalo bezdůvodné obohacení zhodnocením věci, pokud by opotřeбенé součásti byly nahrazeny součástmi novými a znamenalo to zvýšení obvyklé ceny opravené věci. Zhodnocení poškozeného vozidla opravou ovšem nastává jen tehdy, dojde-li ke zvýšení jeho obvyklé tržní ceny, nikoliv tzv. technickým zhodnocením či zvýšením technické hodnoty. Technická hodnota je pak vyjádřením technických vlastností věci, a její zvýšení nemusí nutně znamenat zvýšení ceny obvyklé. Z těchto důvodů může být za výši škody vzata kompletní (nezkrácená) cena opravy včetně hodnoty nového náhradního dílu, jímž byl nahrazen poškozený a již dříve opotřeбенý díl, jestliže ani po provedení takové opravy nedosáhla celková (tržní) hodnota vozu původní hodnoty před škodnou událostí..."

Z vykonaného dokazovania v predmetnej právnej veci vyplýva, že všetky náklady na navrátenie vozidla poškodeného (navrhovateľa) do pôvodného - prevádzkyschopného stavu boli vynaložené účelne tak, aby stav vozidla zodpovedal stavu pred škodovou udalosťou. Všetky náklady boli riadne preukázané faktúrou za vykonanú opravu. Reálna škoda bola navrhovateľom riadne preukázaná. Súd konštatuje, že opravou motorového vozidla poškodeného (navrhovateľa) nedošlo k jeho zhodnoteniu. Napriek tomu, že rokom výroby vozidla je rok 2004 a vozidlo je ojazdené, v čase pred spôsobením škody muselo spĺňať všetky podmienky nevyhnutné na prevádzku motorového vozidla na pozemných komunikáciách. V dôsledku škodovej udalosti navrhovateľ musel dať vozidlo opraviť, pričom opravou motorového vozidla bolo toto vozidlo len dané do pôvodného stavu tak, aby ho navrhovateľ mohol opäť používať za rovnakých podmienok ako pred škodovou udalosťou. Pokiaľ navrhovateľ opravou uviedol vozidlo len opäť do stavu zodpovedajúceho účelu a príslušným normám, zodpovedajú náklady opravy majetkovej ujme, ktorá spočíva v zmenšení majetku poškodeného (navrhovateľa). Pokiaľ obnovenie pôvodného technického stavu nie je možné inak, než za použitia nových náhradných dielov, oprava bola vykonaná účelne a smerovala len k odstráneniu následkov škodovej udalosti. Nemožno prenášať povinnosť na zaplatenie nákladov na uvedenie veci do pôvodného stavu na poškodeného (navrhovateľa) a nedôvodne ho znevýhodňovať oproti škodcovi (poistenému u odporcu). Navrhovateľ svojím konaním neprispel k poškodeniu jeho vozidla v súvislosti s dejom škodovej udalosti. V dôsledku škodovej udalosti sa poškodený dostáva do situácie, keď, na rozdiel od vinníka škody, si počínal v súlade s právom - v konkrétnom prípade nebolo preukázané, že by navrhovateľ (poškodený) porušil právne predpisy súvisiace s cestnou premávkou - a bol nútený ako poškodený vynaložiť zo svojho majetku značnú sumu na to, aby svoje vozidlo mohol používať ako pred škodovou udalosťou. Je potrebné prihliadnuť aj na to, že havarované motorové vozidlo po oprave, nahradením poškodených dielov novými, nezhodnocuje svoju cenu na trhu, ale naopak aj keď je havarované motorové vozidlo opravené novými náhradnými dielmi, je jeho skutočná hodnota vždy nižšia, než pôvodná hodnota použitého vozidla. Súd sa preto nestotožnil s názorom odporcu, že opravou vozidla navrhovateľa došlo k zhodnoteniu vozidla. Takáto oprava vozidla bola poškodenému (navrhovateľovi) v podstate vnútená protiprávnym konaním škodcu (poisteného u odporcu), hoci diely, ktoré boli premetom škodovej udalosti boli plne funkčné a použiteľné. Aj v prípade, keď k oprave motorového vozidla sú použité nové náhradné diely, nie je možné hovoriť o majetkovom prospechu navrhovateľa, nakoľko k takejto oprave došlo len za účelom uvedenia vozidla do pôvodného stavu a jeho opätovného používania. Účelnosť vynaložených prostriedkov na uvedenie vozidla navrhovateľa do pôvodného stavu v konaní nebola sporná. Rozsah fakturovaných práv navyše korešponduje s nahláseným poškodením, fotodokumentáciou a odporca s cenou opravy pracoval ako s

nespornou aj pri svojom výpočte škody. Navrhovateľ nemôže byť postihnutý za to, že v dôsledku konania škodcu (poisteného u odporcu) bolo nevyhnutné vykonať opravu dielov jeho motorového vozidla, ktoré by inak nemal dôvod meniť, a teda nie je možné od neho spravodlivo požadovať, aby na nehodu, ktorú nezavinil, doplácal.

Pre úplnosť treba uviesť, že odporca svoj názor oprel o rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (Rozsudok NS SR sp. zn. 5Cdo/200/2011 zo dňa 26.04.2012 a Rozsudok NS SR sp. zn. 5Cdo/89/2008 zo dňa 24.03.2010), v ktorých Najvyšší súd Slovenskej republiky dospel k iným záverom, než súd v tejto právnej veci. V súvislosti s týmito rozhodnutiami je potrebné uviesť, že obe vychádzali zo skutkového stavu odlišného od skutkového stavu v predmetnej prejednávanej veci. V oboch prípadoch sa jednalo o škodu vyvolanú osobitnou povahou prevádzky, za ktorú zodpovedajú fyzické a právnické osoby vykonávajúce dopravu podľa § 427 ods. 1 Občianskeho zákonníka. V oboch prípadoch boli poškodenými vecami veci odlišné od osobného motorového vozidla. V prípade Rozsudku NS SR sp. zn. 5Cdo/200/2011 zo dňa 26.04.2012 bolo poškodenou vecou hnacie dráhové vozidlo a pri stanovení jeho ceny vychádzal súd z Prílohy č. 4 Vyhlášky č. 492/2004 Z. z. o stanovení všeobecnej hodnoty majetku, ktorá ustanovuje postupy stanovenia všeobecnej hodnoty strojových zariadení, dráhových vozidiel, plavidiel a lietadiel, vzhľadom k charakteru poškodenej veci. V prípade Rozsudku NS SR sp. zn. 5Cdo/89/2008 zo dňa 24.03.2010 bolo poškodenou vecou elektrotechnické zabezpečovacie zariadenie a pri stanovení jeho ceny vychádzal súd z Vyhlášky č. 255/2000 Z. z., ktorá ustanovuje metódy stanovenia hodnoty podniku, časti podniku alebo zložiek majetku podniku, vzhľadom k charakteru poškodenej veci. Odporca prezentuje názor, že opravou vozidla navrhovateľa došlo k zhodnoteniu tohto vozidla, závermi všeobecných súdov Slovenskej republiky, ktoré však boli prekonané vyššie uvedenou rozhodovacou činnosťou všeobecných súdov Slovenskej republiky aj Českej republiky a rozhodovacou činnosťou Ústavného súdu Českej republiky.

Zo všetkých uvedených dôvodov vyhodnotil súd krátenie poistného plnenia odporcom, v Oznámení o výške poistného plnenia zo dňa 28.12.2015, za neoprávnené.

Po takto vykonanom dokazovaní a zhodnotení všetkých dôkazov jednotlivo, ako aj v ich vzájomnej súvislosti, s prihliadnutím na všetko, čo vyšlo za konania najavo, mal súd za preukázanú dôvodnosť návrhu na začatie konania v časti uplatnenej istiny. Preto súd návrhu vyhovel v časti uplatnenej istiny a rozhodol tak, ako je uvedené v prvom výroku enunciatu tohto rozsudku, ktorým uložil odporcovi povinnosť zaplatiť navrhovateľovi sumu 129,94 eur do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Lehotu na plnenie súd určil v súlade s ustanovením § 160 ods. 1 veta prvá pred bodkočiarkou OSP, podľa ktorého, ak súd uložil v rozsudku povinnosť, je potrebné ju splniť do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Súd nevzhladol dôvodnosť návrhu na začatie konania v časti uplatneného úroku z omeškania vo výške 5,05% ročne zo sumy 129,94 eur od 13.01.2016 do zaplatenia. V zmysle § 11 ods. 8 zákona o povinnom zmluvnom poistení platí, že ak poisťovateľ nesplní povinnosť podľa odseku 6 (podľa § 11 ods. 6 písm. b/ zákona o povinnom zmluvnom poistení je poisťovateľ povinný bez zbytočného odkladu začať prešetrovanie potrebné na zistenie rozsahu jeho povinnosti poskytnúť poistné plnenie a do troch mesiacov odo dňa oznámenia poškodeného o škodovej udalosti poskytnúť poškodenému písomné vysvetlenie dôvodov, pre ktoré odmietol poskytnúť poistné plnenie alebo poskytnúť poškodenému písomné vysvetlenie k tým uplatneným nárokom na náhradu škody; písomné vysvetlenie sa považuje za doručené dňom, keď ho poškodený prevzal, odmietol prevziať alebo dňom, keď ho pošta vrátila ako nedoručené), je povinný zaplatiť poškodenému úroky z omeškania podľa osobitného predpisu. Z ustanovenia § 11 ods. 7 zákona o povinnom zmluvnom poistení vyplýva, že poisťovateľ je povinný poskytnúť poistné plnenie do 15 dní po dokončení prešetrovania potrebného na zistenie rozsahu povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie alebo po doručení právoplatného rozhodnutia súdu o výške náhrady škody poisťovateľovi, ak z tohto rozhodnutia nevyplýva iná lehota na poskytnutie poistného plnenia. Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že odporca sa nedostal do omeškania, pretože si splnil povinnosť uloženú mu ustanovením § 11 ods. 6 písm. b) zákona o povinnom zmluvnom poistení, t. j. odporca navrhovateľovi do troch mesiacov odo dňa oznámenia poškodeného o škodovej udalosti poskytol písomné vysvetlenie dôvodov, pre ktoré odmietol poskytnúť časť poistného plnenia. Odporca v trojmesačnej lehote od oznámenia poškodeného o poistnej udalosti zo dňa 20.11.2015, došlého odporcovi dňa 23.11.2015 (č. l. 38 - 39), splnil listom zo dňa 28.12.2015 (č. l. 18, totožné na č. l. 86) podmienku, ktorá ho v zmysle § 11 ods. 7 zákona o povinnom zmluvnom poistení zbavuje povinnosti platiť úrok z omeškania. Úrok z omeškania má charakter sankcie za to, že dlh nebol splnený riadne a

včas (§ 559 Občianskeho zákonníka v nadväznosti na § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka). V danom prípade bolo potrebné omeškanie odporcu posudzovať osobitne podľa ustanovenia § 11 ods. 6 zákona o povinnom zmluvnom poistení s prihliadnutím na splatnosť záväzku poisťovne (odporcu) uhradiť poistné plnenie určené podľa § 11 ods. 7 zákona o povinnom zmluvnom poistení. Nakoľko si poisťovňa (odporca) splnila svoju povinnosť v trojmesačnej lehote oznámiť, že plnenie v časti priznáva a v časti ho odmieta a odôvodní toto rozhodnutie (§ 11 ods. 6 písm. b/ zákona o povinnom zmluvnom poistení), nie je povinná poškodenému (navrhovateľovi) uhradiť úroky z omeškania (§ 11 ods. 7 zákona o povinnom zmluvnom poistení a contrario), a to až do okamihu splatnosti poistného plnenia, ktorým je 15 dní odo dňa doručenia právoplatného rozhodnutia súdu o výške náhrady škody poisťiteľovi, ak z takéhoto rozhodnutia nevyplýva iná lehota na poskytnutie poistného plnenia (§ 11 ods. 7 za spojku "alebo" zákona o povinnom zmluvnom poistení). Z tohto dôvodu nie je možné priznať úrok z omeškania skôr, než sa pohľadávka stane splatnou, a v zmysle § 11 ods. 7 za spojku "alebo" zákona o povinnom zmluvnom poistení, sa pohľadávka navrhovateľa voči odporcovi stane splatnou až štvrtý deň po právoplatnosti tohto rozsudku, keďže súd odporcu zaviazal zaplatiť navrhovateľovi sumu 129,94 eur do troch dní od právoplatnosti rozsudku v súlade s ustanovením § 160 ods. 1 veta prvá pred bodkočiarkou OSP. Ak by súd vyhovel návrhu na začatie konania aj v časti uplatneného úroku z omeškania vo výške 5,05% ročne zo sumy 129,94 eur od 13.01.2016 do zaplatenia, priznal by tým, v rozpore s ustanovením § 11 ods. 7 za spojku "alebo" zákona o povinnom zmluvnom poistení, navrhovateľovi príslušenstvo pohľadávky, ktoré ešte nevzniklo. Vzhľadom na uvedené, súd vyhodnotil nárok navrhovateľa na úrok z omeškania za nedôvodný. Preto súd v druhom výroku enunciatu tohto rozsudku návrh vo zvyšku zamietol, t. j. zamietol návrh na začatie konania v časti uplatneného úroku z omeškania vo výške 5,05% ročne zo sumy 129,94 eur od 13.01.2016 do zaplatenia.

O náhrade trov konania rozhodol súd v treťom výroku enunciatu rozsudku podľa § 142 ods. 3, § 149 ods. 1, § 151 ods. 1 veta prvá a § 151 ods. 8 OSP.

Podľa § 142 ods. 3 OSP, aj keď mal účastník vo veci úspech len čiastočný, môže mu súd priznať plnú náhradu trov konania, ak mal neúspech v pomerne nepatrnej časti alebo ak rozhodnutie vo výške plnenia záviselo od znaleckého posudku alebo od úvahy súdu; v takom prípade sa základná sadzba tarifnej odmeny advokáta vypočíta z výšky súdom priznaného plnenia.

Podľa § 149 ods. 1 OSP, ak advokát zastupoval účastníka, ktorému bola prisúdená náhrada trov konania, je ten, ktorému bola uložená náhrada týchto trov, povinný zaplatiť ju advokátovi.

Podľa § 151 ods. 1 veta prvá OSP, o povinnosti nahradiť trovy konania rozhoduje súd na návrh spravidla v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

Podľa § 151 ods. 8 OSP, vo výroku o náhrade trov konania súd vyjadří osobitne trovy právneho zastúpenia a iné trovy konania, ktorých náhrada sa účastníkovi priznáva.

Navrhovateľ mal vo veci neúspech len v pomerne nepatrnej časti, t. j. v časti, v ktorej súd vo zvyšku návrh zamietol (v časti uplatnených úrokov z omeškania vo výške 5,05% ročne zo sumy 129,94 eur od 13.01.2016 do zaplatenia). V časti uplatnenej istiny 129,94 eur mal navrhovateľ úspech.

Navrhovateľ podal návrh na náhradu trov konania v súlade s citovaným ustanovením § 151 ods. 1 veta prvá OSP už v návrhu na začatie konania a neskôr ich špecifikoval a vyčíslil na pojednávaní dňa 29.04.2016. Vyčíslené trovy konania v celkovej sume 91,85 eur pozostávajú z náhrady trov konania za navrhovateľom zaplatený súdny poplatok z návrhu na začatie konania v sume 16,50 eur a z náhrady trov právneho zastúpenia v sume 75,35 eur (odmena za tri úkony právnej služby /1. prevzatie a príprava zastúpenia, 2. návrh na vydanie platobného rozkazu a 3. účasť na pojednávaní dňa 29.04.2016/ v sume 49,80 eur /3 úkony právnej služby x 16,60 eur odmena za 1 úkon právnej služby/ + režijný paušál za tri úkony právnej služby realizované v rokoch 2015 a 2016 v sume 25,55 eur /režijný paušál v sume 8,39 eur za 1 úkon právnej služby realizovaný v roku 2015 + 2 režijné paušály v sume 17,16 eur za 2 úkony právnej služby realizované v roku 2016: 2 úkony právnej služby x 8,58 eur režijný paušál za jeden úkon právnej služby realizovaný v roku 2016/).

Súd zistil, že navrhovateľ si vyúčtoval trovy konania v správnej výške a v súlade s ustanoveniami Vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie

právnych služieb účinnej v rozhodnom čase, t. j. v čase realizácie jednotlivých úkonov právnej služby (ďalej len "Vyhláška MS SR č. 655/2004 Z. z.").

Navrhovateľovi prislúcha v rámci náhrady trov právneho zastúpenia odmena za tri úkony právnej služby v sume 49,80 eur (1. prevzatie a príprava zastúpenia vrátane prvej porady s klientom dňa 14.12.2015 v sume 16,60 eur podľa § 13a ods. 1 písm. a/ v spojení s § 10 ods. 1 Vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z. z., 2. písomné podanie na súd týkajúce sa veci samej - návrh na začatie konania /návrh na vydanie platobného rozkazu/ zo dňa 11.01.2016, došlý Okresnému súdu Bratislava I dňa 11.01.2016, v sume 16,60 eur, podľa § 13a ods. 1 písm. c/ v spojení s § 10 ods. 1 Vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z. z. a 3. účasť na konaní pred súdom - účasť na pojednávaní dňa 29.04.2016 v sume 16,60 eur podľa § 13a ods. 1 písm. d/ v spojení s § 10 ods. 1 Vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z. z /3 úkony právnej služby x 16,60 eur odmena za 1 úkon právnej služby = odmena v sume 49,80 eur/) + režijný paušál za 3 úkony právnej služby realizované v rokoch 2015 a 2016 podľa § 16 ods. 3 Vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z. z. v sume 25,55 eur (režijný paušál v sume 8,39 eur za 1 úkon právnej služby realizovaný v roku 2015 + režijný paušál v sume 17,16 eur za 2 úkony právnej služby realizované v roku 2016 /2 úkony právnej služby realizované v roku 2016 x 8,58 eur režijný paušál za 1 úkon právnej služby realizovaný v roku 2016/, t. j. 8,39 eur + 17,16 eur = režijný paušál v sume 25,55 eur). Navrhovateľovi teda vznikol nárok na náhradu trov právneho zastúpenia v sume 75,35 eur (odmena 49,80 eur + režijný paušál 25,55 eur).

O náhrade trov konania súd rozhodol podľa citovaného § 142 ods. 3 OSP tak, že navrhovateľovi, ktorý mal vo veci neúspech iba v pomerne nepatrných časti (v časti, v ktorej súd vo zvyšku návrh zamietol), priznal náhradu trov konania v plnej výške, t. j. v celkovej sume 91,85 eur. Túto celkovú náhradu trov konania (91,85 eur) súd, v súlade s požiadavkou stanovenou v citovanom ustanovení § 151 ods. 8 OSP, vyjadril vo výroku rozsudku o náhrade trov konania tak, že vyjadril osobitne trovy právneho zastúpenia v sume 75,35 eur a osobitne vyjadril iné trovy konania spočívajúce v zaplatenom súdom poplatku z návrhu na začatie konania v sume 16,50 eur, na ktorých náhradu právnej zástupkyň navrhovateľa zaviazal odporcu v zmysle citovaného ustanovenia § 149 ods. 1 OSP do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Lehotu na plnenie uvedenú vo výroku o náhrade trov konania (tretí výrok enunciatu rozsudku) určil súd obdobne ako lehotu na plnenie uvedenú vo výroku, ktorým rozhodol o veci samej (prvý výrok enunciatu rozsudku), t. j. podľa už vyššie citovaného ustanovenia § 160 ods. 1 veta prvá pred bodkočiarkou OSP v spojení s ustanovením § 167 ods. 2 OSP, podľa ktorého, ak nie je ďalej ustanovené inak, použijú sa na uznesenie primerane ustanovenia o rozsudku (v zmysle § 167 ods. 1 OSP súd rozhoduje o trovách konania uznesením).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia, písomne, v dvoch vyhotoveniach, prostredníctvom Okresného súdu Bratislava I, na Krajský súd v Bratislave.

Podľa § 205 ods. 1 OSP, v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 OSP, odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 205 ods. 3 OSP, rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Podľa § 251 ods. 1 OSP, ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (Exekučný poriadok).